Seminár 19

Téma

Teória čísel IV – prvočísla

Ciele

Precvičiť so študentmi rôzne úlohy o prvočíslach, pri riešení ktorých sa uplatnia poznatky o deliteľ nosti nadobudnuté v seminároch 7 a 8.

Úlohy a riešenia

Úloha 19.1. [63-I-3-N2] Číslo n je súčinom dvoch rôznych prvočísel. Ak zväčšíme menšie z nich o 1 a druhé ponecháme, ich súčin sa zväčší o 7. Určte číslo n.

Riešenie. Označme p < q prvočísla zo zadania. Potom platí (p+1)q = pq + 7. Po roznásobení l'avej strany a odčítaní výrazu pq od oboch strán rovnosti dostávame q = 7. Prvočíslo p má byť menšie ako q, preto $p \in \{2,3,5\}$ a hľadaným číslom p je tak jedno z čísel 14, 21 alebo 35.

Úloha 19.2. [63-I-3-N4] Číslo *n* je súčinom dvoch prvočísel. Ak zväčšíme každé z nich o 1, ich súčin sa zväčší o 35. Určte číslo *n*.

Riešenie. Podobne ako v predchádzajúcom prípade označme $p \le q$ (nie nutne rôzne) prvočísla zo zadania a to prepíšme do tvaru rovnosti (p+1)(q+1) = pq+35. Po úprave dostávame p+q=34. Hľ adáme teda dvojice prvočísel, ktorých súčet bude 34. Takými sú jedine 3 a 31, 5 a 29, 11 a 23, 17 a 17. Riešením úlohy je potom $n \in \{93, 145, 253, 289\}$.

Komentár. Úvodné dve jednoduché úlohy majú prípravný charakter na úlohu nasledujúcu a sú skôr rozcvičkou, než náročnou aplikáciou vedomostí o prvočíslach.

Úloha 19.3. [63-I-3] Číslo *n* je súčinom troch rôznych prvočísel. Ak zväčšíme dve menšie z nich o 1 a najväčšie ponecháme nezmenené, zväčší sa ich súčin o 915. Určte číslo *n*.

Riešenie*. Nech n = pqr, p < q < r. Rovnosť (p+1)(q+1)r = pqr + 915 ekvivalentne upravíme na tvar $(p+q+1) \cdot r = 915 = 3 \cdot 5 \cdot 61$, z ktorého vyplýva, že prvočíslo r môže nadobudnúť len niektorú z hodnôt 3, 5 a 61. Pre r=3 ale z poslednej rovnice dostávame $(p+q+1) \cdot 3 = 3 \cdot 5 \cdot 61$, čiže p+q=304. To je spor s tým, že r je najväčšie. Analogicky zistíme, že nemôže byť ani r=5. Je teda r=61 a p+q=14. Vyskúšaním všetkých možností pre p a q vyjde p=3, q=11, r=61 a p=3 and p=3 and

Komentár. Úloha vyžaduje vhodnú manipuláciu rovnosti zo zadania a potom už len dostatočne pozornú analýzu vzniknutých možností.

Úloha 19.4. [64-S-3] Nájdite najmenšie prirodzené číslo *n* s ciferným súčtom 8, ktoré sa rovná súčinu troch rôznych prvočísel, pričom rozdiel dvoch najmenších z nich je 8.

Riešenie*. Hľ adané číslo n je súčinom troch rôznych prvočísel, ktoré označíme p,q,r,p < q < r. Číslo n = pqr má ciferný súčet 8, ktorý nie je deliteľ ný tromi, preto ani n nie je deliteľ né tromi a teda $p,q,r \neq 3$. Napokon hľ adané číslo n nie je deliteľ né ani dvoma, pretože by muselo byť p = 2 a q = p + 8 = 10, čo nie je prvočíslo. Musí teda byť p = 5.

Ak je p = 5, je q = p + 8 = 13, takže $r \in \{17, 19, 23, 29, 31, ...\}$ a $n \in \{1105, 1235, 1495, 1885, 2015, ...\}$. V tejto množine je zrejme najmenšie číslo s ciferným súčtom 8 číslo 2015.

Ak je p > 5, je p = 11 najmenšie prvočíslo také, že aj q = p + 8 je prvočíslo. Preto p = 11, q = 19, a teda r = 23, takže pre zodpovedajúce čísla p platí $p = 11 \cdot 19 \cdot 23 = 4807 > 2015$.

Komentár. Úloha príjemne spája poznatky o deliteľ nosti a prvočíslach a nemala by pre študentov byť neprekonateľ nou výzvou.

Úloha 19.5. [57-S-1] Nájdite všetky dvojice prirodzených čísel *a, b* väčších ako 1 tak, aby ich súčet aj súčin boli mocniny prvočísel.

Riešenie*. Z podmienky pre súčin vyplýva, že a aj b sú mocninami toho istého prvočísla p: $a = p^r$, $b = p^s$, pričom r, s sú celé kladné čísla. Keby bolo p nepárne, bol by súčet a+b deliteľ ný okrem čísla p aj číslom 2, takže by nebol mocninou prvočísla. Teda p=2. Ak r < s, je súčet $a+b=2^r(1+2^{s-r})$ opäť číslo párne deliteľ né nepárnym číslom väčším ako 1, nie je teda mocninou prvočísla. K rovnakému záveru dôjdeme aj v prípade, keď r > s. Ostáva preto jediná možnosť: $a=b=2^r$, pričom r je celé kladné číslo. Skúška $a+b=2^r+2^r=2^{r+1}$ a $ab=2^{2r}$ potvrdzuje, že riešením sú všetky dvojice $(a,b)=(2^r,2^r)$, kde r je celé kladné číslo.

Úloha 19.6. [65-I-1-D2 resp. 55-C-II-4] Nájdite všetky dvojice prvočísel p a q, pre ktoré platí $p+q^2=q+145p^2$.

Riešenie*. Pre prvočísla p,q má platiť q(q-1)=p(145p-1), takže prvočíslo p delí q(q-1). Prvočíslo p nemôže deliť prvočíslo q, pretože to by znamenalo, že p=q, a teda 145p=p, čo nie je možné. Preto p delí q-1, t. j. q-1=kp pre nejaké prirodzené k. Po dosadení do daného vzťahu dostaneme podmienku

$$p = \frac{k+1}{145 - k^2}.$$

Vidíme, že menovateľ zlomku na pravej strane je kladný jedine pre $k \le 12$, zároveň však pre $k \le 11$ je jeho čitateľ menší ako menovateľ: $k+1 \le 12 < 24 \le 145k^2$. Iba pre k=12 tak vyjde p prirodzené a prvočíslo, p=13. Potom q=157, čo je tiež prvočíslo. Úloha má jediné riešenie.

Komentár. Úloha opäť ukazuje, že upravenie podmienok zo zadania do vhodného tvaru, o ktorom môžeme ďalej diskutovať, je často kľúčovým krokom v riešení. V tomto prípade ide o podmienku q = kp + 1 a následný rozbor hodnôt v čitateli a menovateli zlomku. To by v študentoch malo umocniť dojem, že zručné narábanie s algebraickými výrazmi nájde svoje široké uplatnenie.

Úloha 19.7. [66-I-2-D4, resp. 62-I-5] Určte všetky celé čísla n, pre ktoré $2n^3 - 3n^2 + n + 3$ je prvočíslo.

Riešenie*. Ukážeme, že jedinými celými číslami, ktoré vyhovujú úlohe, sú n=0 a n=1. Upravme najskôr výraz $V=2n^3-3n^2+n+3$ nasledujúcim spôsobom:

$$V = (n^3 - 3n^2 + 2n) + (n^3 - n) + 3 = (n - 2)(n - 1)n + (n - 1)n(n + 1) + 3.$$

Oba súčiny (n-2)(n-1)n a (n-1)n(n+1) v upravenom výraze V sú deliteľ né tromi pre každé celé číslo n (v oboch prípadoch ide o súčin troch po sebe idúcich celých čísel), takže výraz V je pre všetky celé čísla n deliteľ ný tromi. Hodnota výrazu V je preto prvočíslom práve vtedy, keď V=3, teda práve vtedy, keď súčet oboch spomenutých súčinov je rovný nule:

$$0 = (n-2)(n-1)n + (n-1)n(n+1) = n(n-1)[(n-2) + (n+1)] = n(n-1)(2n-1).$$

Poslednú podmienku však spĺňajú iba dve celé čísla n, a to n = 0 a n = 1. Tým je úloha vyriešená. Poznámka. Fakt, že výraz V je deliteľ ný tromi pre ľubovoľ né celé n, môžeme odvodiť aj tak, že doňho postupne dosadíme n = 3k, n = 3k + 1 a n = 3k + 2, pričom k je celé číslo, rozdelíme teda všetky celé čísla n na tri skupiny podľ a toho, aký dávajú zvyšok po delení tromi.

Komentár. Aj keď vzorové riešenie môže spočiatku vyzerať trikovo, po vyskúšaní niekoľ kých málo hodnôt *n* je vždy hodnota čísla zo zadania deliteľ ná 3, čo by študentov malo priviesť k myšlienke skúsiť dokázať deliteľ nosť čísla zo zadania tromi.

Úloha 19.8. [MŘMUI TODO, 2.3, str 174] Nájdite všetky prvočísla, ktoré sú súčasne súčtom a rozdielom dvoch vhodných prvočísel.

Riešenie*. Predpokladajme, že prvočíslo p je súčasne súčtom aj rozdielom dvoch prvočísel. Potom je však p>2 a teda je p nepárne. Pretože je p zároveň súčet aj rozdiel dvoch prvočísel, jedno z nich musí byť vždy párne, teda 2. Takže hľadáme prvočísla p, p_1, p_2 tak, že $p=p_1+2=p_2-2$, teda $p_1, p, p-2$ sú tri po sebe idúce nepárne čísla a teda práve jedno z nich je deliteľ né troma (študenti by si mali rozmyslieť prečo). Avšak troma je deliteľ né jediné prvočíslo 3, odkiaľ vzhľadom na to, že $p_1 \ge 1$ vyplýva $p_1 = 3$, p = 5 a $p_2 = 7$. Jediné prvočíslo vyhovujúce zadaniu je teda p = 5.

Komentár. Úloha, ktorá vyžaduje viac uvažovania, než tvrdého počítania, je zaujímavá práve jediným výsledkom.

Úloha 19.9. [str. 95] thiele 1986 Nájdite celočí selné riešenia rovnice

$$\frac{1}{x} + \frac{1}{y} = \frac{1}{p},$$

kde p je pevne dané prvočíslo.

Riešenie*. Ak existujú vôbec nejaké riešenia vyšetrovanej rovnice, potom sú nenulové. Preto môžeme rovnicu upraviť na ekvivalentný tvar yx - px - py = 0, resp. $(x - p)(y - p) - p^2 = 0$, a teda

$$(x-p)(y-p) = p^2.$$

Odtial' je vidiet', že celočíselné riešenia môžeme dostať len vtedy, ak x - p prebehne všetkých deliteľ ov čísla p^2 , pričom y - p prebehne doplnkové delitele. Pretože je p prvočíslo, musí byť nutne

$$x-p \in \{1, p, p^2, -1, -p, -p^2\}.$$

Pretože $x \neq 0$, odpadá x - p = -p. Ostáva teda

$$x \in \{1+p,2p,p+p^2,p-1,p-p^2\}$$
 a teda $y \in \{p+p^2,2p,1+p,p-p^2,p-1\}.$

Tieto hodnoty sú skutočne riešením, o čom sa môžeme presvedčiť skúškou.

Komentár. Úloha, v ktorej opäť predtým, než uplatníme znalosti o deliteľ nosti, príp. prvočíslach, musíme umne upraviť východiskový tvar rovnice.

Domáca práca

Úloha 19.10. [65-I-1] Nájdite všetky možné hodnoty súčinu prvočísel p, q, r, pre ktoré platí

$$p^2 - (q+r)^2 = 637.$$

Riešenie*. L'avú stranu danej rovnice rozložíme na súčin podľa vzorca pre $A^2 - B^2$. V takto upravenej rovnici

$$(p+q+r)(p-q-r) = 637$$

už ľahko rozoberieme všetky možnosti pre dva celočíselné činitele naľavo. Prvý z nich je väčší a kladný, preto aj druhý musí byť kladný (lebo taký je ich súčin), takže podľa rozkladu na súčin prvočísel čísla $637 = 7^2 \cdot 13$ ide o jednu z dvojíc (637,1), (91,7) alebo (49,13). Prvočíslo p je zrejme aritmetickým priemerom oboch činiteľov, takže sa musí rovnať jednému z čísel $\frac{1}{2}(637+1)=319$, $\frac{1}{2}(91+7)=49$, $\frac{1}{2}(49+13)=31$. Prvé dve z nich však prvočísla nie sú $(319=11\cdot 29 \text{ a } 49=7^2)$, tretie áno. Takže nutne p=31 a prislúchajúce rovnosti 31+q+r=49 a 31-q-r=13 platia práve vtedy, keď q+r=18. Také dvojice prvočísel $\{q,r\}$ sú iba $\{5,13\}$ a $\{7,11\}$ (stačí prebrať všetky možnosti, alebo si uvedomiť, že jedno z prvočísel q, q0 musí byť aspoň q1 a q2 musí byť aspoň q3 a q4 musí byť aspoň q5 nanajvýš však q6 musí práve dve možné hodnoty, a to q6 musí byť aspoň q7 nanajvýš však q8 musí byť aspoň q9 nanajvýš však q9 musí byť aspoň q9 nanajvýš však q

Doplňujúce zdroje a materiály

Ďalšie zaujímavé príklady je možné nájsť v [[?]], paragraf 2, taktiež v [[?]] alebo na [PP] TODO.